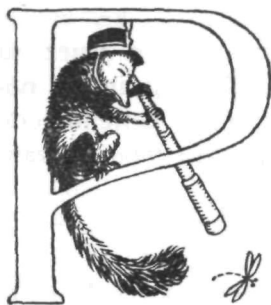

MILAN DOLINAR:

Gosli, bas in cimbal.

Ciganska pravljica.

ripovedujejo, da so nekoč šli trije cigani v svet — poizkusit svojo srečo.

Prvi je imel svojo sestrico s seboj. Ta je pela povsod, kamor sta prišla. Za svoje petje je prejemale dobro plačilo, ker je pela tako lepo in sladko, kakor ljudje še niso slišali. Toda sestra je ciganu umrla, in ubogi cigan se je povrnil k svojcem.

Drugi cigan je imel močan možki glas; romal je po svetu, pel žalostne pesmi in je spravljal bogata darila. Ker se mu je dobro godilo, je pil preveč vina, tako da mu je nekoč omagal glas. Ubožen in žalosten se je povrnil v svoj šotor.

Tretji je vodil svojo hčerko po svetu; plesala in pela je ter je žela obilo darov, ker je bila tako ljubka. Nekoč je pa ušla, ker je našla mladeniča, ki jo je vzел za ženo, in ni hotela več plesati in peti za svojega očeta. In tretji cigan se je tudi vrnil domov.

Doma so sedeli vsi trije skupaj in so tožili drug drugemu svoje gorje. In vsi trije so se posvetovali, kako bi zopet pridobili izgubljeno srečo.

Prvi je rekel: „Jaz imam leseno skrinjico in nanjo napnem strune. Nato poizkusim igrati.“

Drugi je rekel: „Jaz imam zaboј, nanj napnem strune in poizkusim igrati.“

Tretji je rekel: „Jaz imam desko in tudi jaz napnem strune nanjo in poizkusim igrati.“

In glej — kaj se je zgodilo?

Prvi je potegnil z lokom čez strune na skrinjici, in zapele so sladko kakor njegova mrtva sestra.

Iz zaboja je donelo, kakor da bi cigan sam peval z mogočnim glasom.

In iz strun na deščici je privrel mili glasek, kakor da bi pela hčerka.

Kaj so storili sedaj cigani?

Ostali so skupaj, potovali po svetu in so igrali gosli, bas in cimbal in za svoje igranje so dobivali bogate darove.

